

הוכן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף קט"ו ע"א

הקריב אשם בפנים או בחוץ, בזמנו או במחוסר זמן בבעלים, לשמו או שלא לשמו, לר' אליעזר או לרבנן, מה דינו?

לשמו	בזמנו	במחוסר זמן
בפנים : כשר בחוץ : חייב כרת	בפנים : פסול בחוץ : פטור מכרת ¹	
שלא לשמו	בפנים - לרבנן : כשר ולא עלה לבעלים - לר' אליעזר : פסול בחוץ : חייב כרת ²	בפנים : פסול מלהיות אשם ³ בחוץ - לרב חלקיה : חייב כרת ⁴ - לרב הונא : פטור מכרת ⁵

הקריב עולה בחוץ בזמנה או במחוסר זמן לשמו או שלא לשמו, מה דינו?

לרבנן	בזמנו או במחוסר זמן בבעלים ⁶	במחוסר זמן בקרבן
לרבנן	חייב	פטור אפי' מלא תעשה
לר' שמעון	חייב	פטור מכרת ועובר בלא תעשה

¹ כן הוא לכו"ע, כיון שבפנים הוא פסול לשמו ואין לו שום הכשר לשמו במחוסר זמן, ודוקא שלא לשמו כגון שהקריבו לשם עולה - שאז הוא יכול להיות כשר בפנים - נחלקו רב חלקיה ורב הונא לקמן.

² ולרבנן הוא פשיטא בלא שום ריבוי, דהרי כשר בפנים בדיעבד, וא"כ ודאי שהוא חייב עליו בחוץ. ולר' אליעזר דס"ל דפסול בפנים, הוצרך לרבנות מהפסוק דשור מ"מ וכו', לומר שאם הקריבו שלא לשמו חייב [ובסברת הדבר כתב רש"י, דכיון שגם אם אמר בחוץ שיקריבו שלא לשמו אם הכניסו בפנים ושחטו בסתמא בזמנו הרי עולה לבעלים לשם חובה, לכך גם כששחטו בחוץ שלא לשמו חייב]. וה"ה בחטאת לפי"ז לכו"ע יהיה חייב בזמנו בחוץ, אפי' שעשאה שלא לשמו. [ויוצא מכאן כלל שכל שראוי בפנים אם היה לשמה (שאינו מחוסר זמן) חייב עליו בחוץ בין לשמו ובין שלא לשמו, אפי' אם היה קרב שלא לשמו בפנים היה פסול - אמנם נחלקו האחרונים האם כלל זה נשאר למסקנא].

³ אמנם אם הקריבו לשם עולה הוא כשר לרבנן דר"א [אולם לר"א אשם שלא לשמו פסול], דאין פסול מחוסר זמן בבעלים בעולה, דהא כשרה היא בנדר ונדבה.

⁴ ולשיטתו הברייתא אפי' כרבנן דר"א, ובאה לחדש, שאף שבפנים פסול מלהיות אשם במחוסר זמן, מ"מ בחוץ אם עשאו שלא לשמו יהיה חייב.

⁵ אף שהוא כשר להיות עולה בשלא לשמו, אפי' שבלשמו הוא מחוסר זמן, מ"מ ס"ל שלא יתכן לחייב בחוץ בשלא לשמו באופן שאם היה עושהו לשמו היה פסול משום מחוסר זמן. [אמנם מבואר במסקנא שמודה רב הונא באופן שהפריש שתי אשמות לאחריות, שאחד מהם סופו לעלות עולה, ושחט קודם זמנו בחוץ את אחד מהם שלא לשמו (היינו לשם עולה) שבזה חייב כרת דשחטי חוץ].

⁶ בעולה לא שייך מחוסר זמן בבעלים, דהרי כשרה היא בנדר ונדבה, וכן אין בה חילוק בין לשמו לשלא לשמו, דהא גם בשלא לשמו היא כשרה אלא שלא עלתה לבעלים לשם חובה.

הוכן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף קט"ו ע"ב

עד מתי הקריבו הבכורות, ומאמתי הקריבו רק הכהנים?

משבנו המשכן	בשנה שמסיני עד בנין המשכן	עד שבאו לסיני	
בכהנים	בבכורות	בבכורות	למשנתנו ולר' יהושע ב"ק
בכהנים	בכהנים ⁷	בבכורות	לרבי [ורב אסי]

האם עולה שהקריבו ישראל במדבר היתה טעונה הפשט וניתוח, והאם נאמרו כללות ופרטות בסיני?

מה נאמר בסיני?	האם היתה טעונה הפשט וניתוח?	
כללות	אינה טעונה	לר' ישמעאל ⁸
כללות ופרטות	טעונה	לר' עקיבא

⁷ והיינו מעת שכתוב: וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות, דמאז פסקו הבכורות מלהקריב. וללישנא קמא ברש"י גם את העולה הכתובה בזה הפסוק עדיין הקריבו הבכורות, ומאז פסקו. וללישנא אחרינא, את העולה הזו הקריבו כבר הכהנים, ונערי בני ישראל רק נשלחו להביא אותה. ועושים הפסק של אתנחתא אחר תיבות וישלח את נערי בני ישראל, ואילו הויעלו עולות הוא באלה שכשרים להעלותם שהם נדב ואביהוא.

⁸ מבואר בסוגיא שר' ישמעאל שסובר שנאמרו בסיני רק כללות, כגון עיקר מצות עולה על המזבח, אולם פרטות הקרבן כגון הפשט וניתוח לא נאמר עדיין בסיני, אלא רק באהל מועד אחר שהוקם המשכן - נאמר תורת כהנים למשה ושם נתפרשו דיני הפשט וניתוח, א"כ אותה עולה שהקריבו ישראל במדבר שנאמרה קודם אהל מועד, לא עשו לה הפשט וניתוח.